

teršnik, F. Žličar, V. Ogrinec, A. Zupančič, dr. Srnec, A. Gorenec in izdatelj sam. — Po tej tvarini in po teh pisateljih se vidi, da je tretji ta zvezek v vsem vreden družnik prvih dveh zvezkov. Mnogo zadreg je zadrževalo izdanje tega zvezka, ki jih je neutrudljivi izdatelj vendar srčno in srečno zmogel. Četrty zvezek pa napoveduje gospod dr. Geršak tako-le: „Ker mislim IV. zvezek kmalu po veliki noči dati na svitlo, prosim častite bravece, naj se kmalu pri meni oglasijo, ali jim naj pošljem daljne zvezke. Posebno uljudno pa prosim tiste slavne naše čitavnice in častite gospode, katerim sem že lansko leto poslal I. zvezek (samega ali z drugim zvezkom vkup) na ogled, da mi naj sprejete zvezke, ako jih ne pridržijo, nazaj pošljejo, ali pa denar za prejete ali razprodane. Ker pisatelji naši niso mecenati, temuč domorodci slovenske krvi, ki žrtvujejo na oltar domovine, kar imajo — svoje vednosti, ni toraj pričakovati, da bi jih narod za njihovo domoljubnost še kaštigoval z materijalno zgubo in da bi se vresničila beseda čitavničinega pretresovavca gosp. dr. Mencingerja v Novicah: „Najdraža stvar v deželi je knjiga.“ V Mariboru 1. marca 1866.

\* *Klasje z domačega polja.* Zbirka najboljih del slovenskih pisateljev z dodanimi kritičnimi vvodi, življenjepisnimi črticami in kamnotiskarnimi podobami — se imenuje knjiga, ki jo bodeta v Ljubljani po knjižotržcu g. Otonu Wagnerji gospoda Jože Jurčič in Jože Stritar izdajala v snopičih po 96 strani debelih. Prvi snopič, ki pride že v nekoliko dneh na svitlo, bode obsegal Preširnov življenjepis, njegovo podobo, voden spis o njegovih pesmih in en del njegovih poezij; v dveh naslednjih snopičih se bodo izdale vse druge poezije tega pesnika, med katerimi jih je več taci, ki se ne nahajajo v njegovi zbirki. Na to pridejo na vrsto izbrana dela, ki so je spisali Levstik, Jenko, Vodnik, Koseski, Cegnar, Erjavec, Slomšek, Terstenjak, Toman, Valjavec, Vilhar in drugi. Vvrstile se bodo tudi kritično razbrane narodne pesmi, katerih je veliko med narodom nabranih in še nikjer natisnjenih. — Tako napovedujeta izdajatelja „Klasje iz domačega polja“, da se zbere in združi, kar je raztresenega in da se preišče in spravi na dan, kar je še skritega. Temu razglasu dodaja založnik še to naznanilo, da vsak snopič bode po naročilu veljal 25 krajc., posamezno pa se bo dobival za 30—36 krajc., in da za Preširnovimi pesmami pridejo Levstikove na vrsto, vse dozdaž že natisnjene vendar ne vse izdane, pa tudi še drugi njegovi spisi. — Nadjati si more ta „zbirka“ obilo naročnikov tem več, ker ji je tudi zmerna cena postavljena.

\* *Mladega vincarja* v poduk vinorejcem so vsi razprodani. — Temu naznanilu pa pristavljam, da bo z božjo pomočjo, ako založnika dobim, drugi natis blizo dvakrat večji in sedanjim okoliščinam celó primeren že do sred leta beli dan zagledal. Hvala lepa vsem podpornikom!

Pri Negovi.

France Jančar, kaplan. \*)

## Odlomek

### iz predigre k tragediji „Marija Antonijeta.“

v 11. listu naznanjene.

Spisal Fr. Zakrajšek.

(Princ Kondé in Brezé v razgovoru prisedša.)

Brezé. Od kralja upati pomoči zdaj?

Zdaj, ko povodenj se trinogov ljutih  
Vsesilno krog razliva po deželi  
Francozki? Zdaj, ko smrt na bogatina  
In na poštene vse Francoze že  
Iz toljko lakomnih pestí grmí?

\*) Brez vspeha smo iskali.

Vred.

Kondé. Bog nam pomagaj! — Žalostni so dnovi.  
To vé že vsak Francoz; al kralj je vendar  
Še na prestolu. Naj se derejo  
Le vrane, orel miren še sedi  
V visokem gnjezdu, ino moč je tam!  
Brezé. Močan še zdi se kralj v škrlatnem plašču,  
Je res; pa trese se mu žezlo v roci,  
In ko trstika oklanja se vsaki sapi.  
Verjemi, dragi moj, že delapust  
Obhajamo krvave anarhije,  
Ko kri prelije mnogo mnogo žrtev  
Njih boginji, izsiljeni svobodi,  
Gorjé nam! Smrt nam scer življenje krađe,  
Tatinsko po navadi izmikuje  
Prijetle nam in znanee, pa — počasi;  
Ker glasnikov redí u svoji hiši,  
Ki je pošilja v tabor smrtne družbe;  
In tolovajka je le kakšenkrat.  
Tam laže pa nebó, ko tvoj pogled  
Prihodnost milo bere v jasnih zvezdah.  
Nenadoma ti skoči smrt na tilnik,  
Njen si, pa že si bil, ker duša zdajci  
Zbežala plaho je iz nemih ust.  
Na čast mrliča pa zatuli hripav  
Krohó in besna kletev. Taka  
Osoda čaka nas in kralja z nami,  
Če hitro ne zbežimo —

Kondé. Ne zameri,

Vse črno vidiš ti, jaz ne tako;  
Bežati pa celó nas Bog obvaruj,  
Naš kralj begún! — To žalilo še le  
Bi njega čast in narodno! Francoz  
Pa ima v tem zlo unemljivo kri.  
Zakaj se bati, ko ni treba? Ali  
Ne služi kralju še armada zvesta?

Brezé. Naj posadi — pa z umnim zmislikom —  
Le nekaj tisuč mož okolj Pariza,  
Boš videl, kako votel je tvoj strah . . . .

Že marsikdo je čutil slonov rivec,  
Ko le pokazal mu je bič sovražni.  
Kar je še najbolj pametno, sem rekel;  
Pa brž je sklepa treba; sred težav  
Se jih odkrižati, je večkrat pozno. —  
Škor posvetila bode luč tud' tebi.  
Čeravno misli tek drugam obračš,  
Boš moral gledati strašivni svit,  
Pred katerim bi zatisnil rad oči.

Kondé (ponosen). Grof Mirabó je mojih misli, ki  
Je takraj Rena najbolj bistra glava.

Brezé. Nikar mi ne govôri ti od njega.  
Pač ko kameleon spreminja se  
Ta samogoltnež, ravno kakor  
Življenja solnce sije na-nj; dobiček  
Mu greje mrzli drob srcá in glave,  
In le na njega meri up njegov.

Kondé. Tako se tukaj govori, ker kakor  
Za jutra snežnika ponosno teme  
Pozdravlja solnca prvi zor, tako  
On milosti znad trona prve žarke  
Uživa, in nekterim senco dela.

Pa kaj zato? On rešil bo kraljestvo,  
Zakaj pogum ima in moder svét,  
In ljud njegov je z dušo in s telesom.

Brezé. Druhal je slepa na obé očesi  
Ko slepi element.

Kondé. Zdravnik je čas.

Če pa nagaja ji prevroča kri,  
Ozdravi naj jo meč in bajoneta;  
Pa morda že zadosti njunih bliskov  
Mamivni strah in svit . . .

Brezé. Preglüh je meč,

Da, 'z nožnice potegnjen, bi se čist  
U svojo mirno hišo spet povrnil.  
Orožje več ne spi enkrat izdrto,  
Zakaj iz duše srd je šinil va-nj,  
Ki le po krvi hrepení, in duh  
Škodljiv in hud živí v zvijačni rudi.

Kondé. Tako naj križem bi roké držali?  
In zatajivši svojo moč, naj lev  
Strahú opanjen leno gleda, ko  
Mu deček krađe dragi plod pred njim?  
Naj bi pojančeni molčali? Pravica  
In varna moč pa ste pri nas?

(Kon. prih.)

\*